

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 159/2565

พนักงานอัยการจังหวัดนราธิวาส โจทก์ นาย จ. กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.วิ.อ. มาตรา 208, ป.วิ.อ. มาตรา 225,

พ.ร.บ.จัดตั้งศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. 2559 มาตรา 11

ย่อ / หลักกฎหมาย

ตาม พ.ร.บ.จัดตั้งศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. 2559 มาตรา 11 บัญญัติว่า "ในกรณีที่มีปัญหาว่าคดีใดจะอยู่ในอำนาจของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบหรือไม่ ไม่ว่าปัญหานั้นจะเกิดขึ้นในศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบหรือศาลยุติธรรมอื่น ให้ศาลนั้นรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราวแล้วเสนอปัญหานั้นให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัย คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด" จากหลักกฎหมายดังกล่าวเมื่อศาลอุทธรณ์เห็นว่า คดีนี้ไม่อยู่ในอำนาจของศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์จะต้องรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว แล้วเสนอปัญหานี้ให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยเสียก่อน การที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยเรื่องอำนาจฟ้องของโจทก์โดยไม่เสนอปัญหาให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยจึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งมาตรา 11 แห่ง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. 2559 ดังนั้นศาลอุทธรณ์มีคำวินิจฉัยเรื่องอำนาจฟ้องของโจทก์จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายนี้ว่าด้วยการพิจารณาตาม ป.วิ.อ. มาตรา 208 (2) กระบวนพิจารณาของศาลอุทธรณ์จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดยกขึ้นอ้างศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นเองได้ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 26, 57, 58, 76/1, 91, 100/1, 100/2 และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 34, 58, 83, 91, 144 ระบุโทษกระท่อมนวดที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์และเงินสดของกลาง บวกโทษจำคุกของจำเลยที่ 1 ที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 2937/2560 ของศาลชั้นต้น เข้ากับโทษจำคุกของจำเลยที่ 1 ในคดีนี้ จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพ และจำเลยที่ 1 รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้ลงโทษ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 26 วรรคสอง, 57, 58, 76/1 วรรคสี่, 91 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 144 จำเลยที่ 2 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 26 วรรคสอง, 57, 58, 76/1 วรรคสี่, 91 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันมีพืชกระท่อมไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุก 9 เดือน และปรับ 40,000 บาท ฐานเสพเมเฟตามีน จำคุก 6 เดือน ฐานเสพยาเสพติด ปรับ 10,000 บาท ฐานให้สินบนแก่เจ้าพนักงาน จำคุก 1 ปี การกระทำของจำเลยที่ 2 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันมีพืชกระท่อมไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุก 9

เดือน และปรับ 40,000 บาท ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 6 เดือน และปรับ 10,000 บาท ฐานเสพมอร์ฟิน ปรับ 10,000 บาท รวมจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 1 ปี 15 เดือน และปรับ 50,000 บาท รวมจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 15 เดือน และปรับ 60,000 บาท จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คนละกึ่งหนึ่ง คงจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 13 เดือน 15 วัน และปรับ 25,000 บาท คงจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 7 เดือน 15 วัน และปรับ 30,000 บาท บวกโทษจำคุก 6 เดือน ของจำเลยที่ 1 ที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 2933/2560 ของศาลชั้นต้น เข้ากับโทษจำคุกของจำเลยที่ 1 ในคดีนี้ เป็นจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 19 เดือน 15 วัน และปรับ 25,000 บาท โทษจำคุกสำหรับจำเลยที่ 2 ให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ribs ของกลาง จำเลยที่ 1 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พิจารณาให้ยกคำพิพากษาศาลชั้นต้น กับเพิกถอนกระบวนการพิจารณาของศาลชั้นต้นตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม 2560 เป็นต้นไป และคืนคำฟ้องให้โจทก์ไปดำเนินการตามบทกฎหมายที่บัญญัติไว้ โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า เฉพาะคดีของจำเลยที่ 1 เท่านั้นที่อยู่ในอำนาจของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค 9 ส่วนคดีของจำเลยที่ 2 ยังอยู่ในอำนาจพิจารณาและพิพากษาของศาลชั้นต้นหรือไม่ เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. 2559 มาตรา 11 บัญญัติว่า "ในกรณีที่มีปัญหาว่าคดีใดจะอยู่ในอำนาจของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบหรือไม่ ไม่ว่าปัญหานั้นจะเกิดขึ้นในศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบหรือศาลยุติธรรมอื่น ให้ศาลนั้นรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราวแล้วเสนอปัญหานั้นให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัย คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด" จากหลักกฎหมายดังกล่าวเมื่อศาลอุทธรณ์เห็นว่า คดีนี้ไม่อยู่ในอำนาจของศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์จะต้องรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว แล้วเสนอปัญหานี้ให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยเสียก่อน การที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยเรื่องอำนาจฟ้องของโจทก์โดยไม่เสนอปัญหาให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยจึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. 2559 ต่อมาเมื่อศาลฎีกามีคำสั่งอนุญาตให้โจทก์ฎีกาคดีนี้แล้ว ศาลฎีกาให้รอการพิจารณาไว้ชั่วคราวและเสนอปัญหาดังกล่าวให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าคดีนี้อยู่ในอำนาจของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบหรือไม่ ต่อมาประธานศาลอุทธรณ์มีคำวินิจฉัยว่าคดีนี้ทั้งคดีอยู่ในอำนาจของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ดังนั้นที่ศาลอุทธรณ์มีคำวินิจฉัยเรื่องอำนาจฟ้องของโจทก์จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายนี้ว่าด้วยการพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 208 (2) กระบวนพิจารณาของศาลอุทธรณ์จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดยกขึ้นอ้างศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นเองได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 พิจารณา ยกคำพิพากษาศาลอุทธรณ์และศาลชั้นต้น กับเพิกถอนกระบวนการพิจารณาของศาลชั้นต้นตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม 2560 เป็นต้นไป และคืนฟ้องให้โจทก์ไปดำเนินการตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

องค์คณะ

กิริติ เชียงปวน · ชลิต กลิ่นะสมิต · ธัชพงศ์ วิสุทธิสังวร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/159/2565>